

I UVOD

Voda je dobro od opšteg interesa, predstavlja bogatstvo svake zemlje, nalazi se u društvenoj svojini, a služi zadovoljavanju opštih i pojedinačnih potreba. Osnovna karakteristika vode na Zemlji je njeno neprekidno kruženje. Prelazi iz jednog agregatnog stanja u drugo, zbog čega je neiscrpni prirodni izvor.

Globalne klimatske promjene utiču na stalni rast prosječne godišnje temperature za 0,6 stepeni, što će već do 2020. godine smanjiti padevine za petinu. Brojna predviđanja ukazuju na neminovnost svjetske krize zbog nedostatka vode u narednom vijeku.

Nagli porast broja stanovnika, ubrzani procesi urbanizacije i industrijalizacije i posebno sve intenzivnija poljoprivredna proizvodnja, uslovljavaju da potrebe za vodom postaju svakim danom sve veće. Postavlja se opravdano pitanje kako osigurati dovoljno vode za cjelokupni život na Zemlji. Voda pokriva 2/3 zemljine površine, a ipak oko polovine čovječanstva oskudjeva u vodi. Oko tri milijarde ljudi oskudjeva u vodi (polovina čovječanstva, nema dovoljno vode za higijenske potrebe), a 1,3 milijardi nema dovoljno ni za piće (prema podacima svjetske komisije za vodu).

Naša mjerila higijenske ispravnosti vode za piće znatno su ispod svjetskih, naročito shvatanje značaja vode i briga i odnos prema vodi. Razna uvjeravanja da maksimalno dozvoljene koncentracije nisu prekoračene, da smo „ispod crte“, „da nema da biramo“, uz odmaćeno „sve je pod kontrolom“ – jeste nedopustiva lakomislenost.

Ovaj diplomski rad ima za cilj da ukaže na svu ozbiljnost kontrole kvaliteta vode od izvorišta do krajnjeg potrošača, na potrebu dodatnog kondicioniranja vode, na neophodnost bolje organizacije i provođenja kontrole kvaliteta i svih ostalih mjera koji će garantovati pouzdanost proizvodnje higijenski ispravne vode za piće.

Neposredni zadatak rada jeste da se prikažu rezultati laboratorijskog ispitivanja uzoraka vode za piće vodovodnog sistema Cazin, kako bi se sagledala higijenska ispravnost vode iz spomenutog vodovodnog sistema, sa posebnim osvrtom na promjenu kvaliteta vode sa izvorišta.

Kako je voda kolijevka i vječnost života, država nebi trebala da dozvoli da se o vodi staraju mjesne zajednice, JP Vodovod, lokalna samouprava, već voda za piće mora da postane briga države.